

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobců: **a) M. H., b) A. H.**, proti žalovaným: **1) Nejvyšší státní zastupitelství**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, **2) Vrchní státní zastupitelství v Olomouci**, se sídlem tř. 17. listopadu 44, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 10. 9. 2008, čj. 10 SPR 8/2008 a žalovaného 2) ze dne 7. 8. 2008, čj. 4 SPR 18/2008, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2008, čj. 30 Ca 242/2008 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci napadli žalobou u Krajského soudu v Brně rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 10. 9. 2008, čj. 10 SPR 8/2008 a žalovaného 2) ze dne 7. 8. 2008, čj. 4 SPR 18/2008. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 11. 2008, čj. 30 Ca 242/2008 - 10, žalobu odmítl. Žalobci (stěžovatelé) brojili proti usnesení krajského soudu kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. Uzavřel přitom, že kasační stížnost nebyla podána včas a je proto nepřipustná.

Ze soudního spisu vyplynulo, že písemné vyhotovení usnesení se podle § 46 odst. 3 o. s. ř. za použití § 50c odst. 4 o. s. ř. a § 42 odst. 5 s. ř. s. považuje za doručené stěžovateli a) dne 15. 12. 2008. Fakticky stěžovatel a) převzal usnesení na poště dne 22. 12. 2008. Stěžovatelce b) bylo usnesení doručeno dne 10. 12. 2008.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 106 odst. 4 se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je podle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 37 odst. 2 věty první s. ř. s. lze podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 15. 12. 2008, resp. středa 10. 12. 2008, bylo posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 29. 12. 2008 [v případě obou stěžovatelů, neboť poslední den lhůty stěžovatelky b) připadá na státem uznaný svátek a nejbližší následující pracovní den bylo pondělí 29. 12. 2008]. Přitom je nutno uvést, že den faktického doručení písemného vyhotovení usnesení stěžovateli a) je z hlediska běhu lhůty pro podání kasační stížnosti nepodstatný. Stěžovatelé podali kasační stížnost v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona v pondělí dne 5. 1. 2009. Kasační stížnost tak byla podána až po uplynutí zákonem stanovené lhůty, současně platí, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako opožděnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

Stěžovatelé nebyli v řízení o kasační stížnosti zastoupeni advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), krajský soud pak tuto vadu před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu neodstraňoval (§ 108 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud ovšem postupu krajského soudu přitakal, protože s ohledem na zjevnou opožděnost kasační stížnosti by byla výzva stěžovatelům k odstranění nedostatku zastoupení ryze formálním, resp. formalistickým, úkonem.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu